

BŘEZOVÁ KÚRA

ČÍSLO 269

ČERVEN 2018

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Právě držíte v ruce poslední číslo Březové kůry sezony 2017-18. Končí měsíc růží a spousta z vás už má sbaleno na letošní letní tábor. Proběhne opět na tradičním místě nad Štítou, a kromě už známých hostů, tedy Zálesáků z Hrabové, na něm přivítáme i kmen Mohawků z Příbrami. Doufám, že si společné dva týdny pod modrou oblohou užijeme v pohodovém duchu a zakončíme tak další rok šavanské činnosti. Rok, který se nesl ve znamení připomínání třicetileté existence našeho kmene. Událo se během něj mnoho změn. Jak už to bývá, některé z nich byly dobré, jiné už méně. V některých šavanských rodech jsme přivítali nové tváře, a tak Medvědi mohou být hrdi na opětovné pozvednutí zábřežské vlajky a Koníci na zvládnutou generační výměnu, družiny Hadů a nově vzniklých Káňat upevnily svou pozici a jsou jistě nadějí do dalších let, méně radostnou událostí už bylo postupné skomírání dříve tak silných Ledňáčků, které vedlo až k jejich definitivnímu konci. K dobrým zprávám zase můžeme počítat postupný návrat k indiánské tématice a myslím, že březnový Indiánský den, účast na 23. českém pow-wow ve stejném měsíci anebo květnové pětidenní táboření v týpí na Drozdovské Pile lze považovat za kroky správným směrem. Velký posun vpřed jsme zaznamenali také ve výrobě indiánského oblečení, které bylo stanoveno jako podmínka k účasti na letošním táboře. V kmeni je opět na vzestupu ohnivectví, v uplynulém roce jsme se po čase dočkali hned dvou nových ohnivců. Zvláště mladší generace se také věnuje plnění orlích per, čehož důkazem jsou tři udělené hodnosti na posledním sněmu. Další šance zaplnit své dekrety nově získanými orlími pery a snad i postoupit ve své cestě na vrchol Hory se naskytne všem účastníkům na nadcházejícím táboře. Nechají se nadšením mladších strhnout i zasloužilejší členové kmene? Uvítá snad kmen ve svých řadách dalšího šlechtice lesní moudrosti? Je to na vás, přátelé! 😊

A jakými akcemi jsme vyplnili červnové předtáborové čekání? Paralelně s další šavanskou paintballovou arénou proběhla více než úspěšná účast našich členů na jubilejní víkendové akci Srdcem skaut (poděkování zasluhuje hlavně Kiwi!). Další tři víkendy byly věnovány táborovým brigádám, které zajistí bezproblémový rozjezd tábora. Všem zúčastněným brigádníkům patří velký dík! No a samozřejmě končíme tradiční zakončovačkou! Ale teď už se nezdržujte a hýbaj balit! Kůru si přečtete o poledním klidu na táboře! 😊

Sg. Ostříž

DROBKY Z ČINNOSTI KMENE

... měsíc červen byl plný příprav na letošní táboření u Štítů, kde již tradičně pořádáme naše letní šavanské tábory. Náčelník po debatě s bratrem Komárem a Unkasem domluvil kácení tyčí na nové týpiovky. Byla to možnost si obnovit již

staré tyče, které se pomalu rozpadají. Komár zajistil jejich vytěžení a vytažení na přístupnější místo. V terénu, kde se tyče těžily, to byla velká pomoc. O další se postarala 1. předtáborová brigáda vedená náčelníkem. Druhou pak již ve Štítech vedl degandawida Ostříž a třetí pak opět náčelník MIČKINIKWA. Pochvalu za skautské nasazení pro tábor si zaslouží všichni členové kmene, kteří se účastnili brigád a pochopili, že je třeba prostě máknout a nenechat to na těch druhých!

... začátkem června jsme se také účastnili dlouho očekávané skautské akce Srdcem skaut. Náčelnictvo děkuje Kiwimu za čas a kvalitní přípravu našich vystoupení. Hlavně díky jemu bylo snažení všech našich vystupujících završeno velkým úspěchem v hlasování diváků!

... druhou akcí byl mezioddílový paintball, kde mimo naše vlastně tři sestavené týmy Zvole, Zábřeh 1 a Zábřeh 2 jsme uvítali naše kamarády a bratry z oddílů Hvězda severu Brno, Delfíni Mohelnice a také dva týmy z oddílu Kamarádi ze Šumperka. Vítězství si odnesl tým ze Zvole okolo degandawídy Ostříže. Gratulujeme. Akce měla velký ohlas a už se hlásí oddíly na podzimní Arénu. Oslovili jsme také 145. oddíl Praha a junácké středisko Postřelmov. Tak uvidíme.

... na programu tábora je také táborová PORTA. Opět v režii Kiwiho a tentokrát i s novými nápady ☺

... Sněhurka zajistila velké palety a Komár je pak odvezl do Zvole. O jejich rozložení se pak postarali Ostříž, tatínci Ondra a Robin, MIČKINIKWA, Medvěd, Lenka a Komár. Materiál byl použit na stavbu táborových jehlanů. Moc děkujeme všem!

... speciální odměnu za brigády obdrží všichni účastníci brigád ve Štítech - Liška, Lasička, Čivava, Kajda, Sedmikráska, IQ, Korálka

... na přípravě programu tábora se podílejí mnozí přátelé – TUWANAKHA, Tarzan, WATO-KNAPA, Sokol, Mráček, Ferda a další ...

... na klubovně se připravují válečné štíty pro všechny účastníky tábora ... Tam je budeme připravovat na podzimní Bitvu u Kanawhy.

Náčelník MIČKINIKWA

SRDCEM SKAUT

1.-2. ČERVNA 2018

LILIUM RECORDIS

Sešli jsme se na Masarykově náměstí v Zábřehu kolem 20. až 21. hodiny. Ze Šavanů tam bylo mnoho zástupců. Více jak sedm. Ze Zvole dorazila Surikata, Čača, Kajda a Dela. Promluvili tam pořadatelé této akce a celkové akce Srdcem skaut.

Po tomto poměrně dlouhém úvodu jsme zapálili svíčky a dali je do sklenic. Ale Surikata, Kajda a Dela neměly, tak si musely sehnat. Já dostala od Lenky a holky sháněly u pořadatelů, úspěšně. A poté jsme se vydali na Humenec. Začínalo se stmívat a my pomalu docházeli na místo s vyznačenou lilí. Kiwi s nějakým pánem začali hrát

na kytary a my a ostatní jsme se pomalu přesouvali na označenou lilii. Lilie byla vyznačena kolíky a nikdo nevěděl, v jaké části lilie stojí, dokud se lilie nezaplnila. Po zaplnění jsme dostali informace, jako například, že máme držet svíčky nad značkami. Chvilí jsme se "fotili" dronem. Zaspívala se junácká hymna a pak jsme se začali pomalu rozcházet.

HRA MĚSTEM

Den předem jsem se o této dopolední hře dozvěděla a byla jsem požádána, abych tam jela. A abych nejela sama, tak se ke mně připojila Kajda. Autobusem jsme se dostali do Zábřeha a šly jsme k Levandulové kavárně, kde byl sraz. Pár se nás tam sešlo a potom jsme se přesunuli před zámek, kde jsme začali tuto hru.

Téma tohoto dopoledne byl Harry Potter. Nastoupilo kolem 15 čarodějnických učitelů, kteří nás uvedli do děje. My, jakožto studenti, jsme byli voláni podle věku. Ti nejstarší byli "vedoucí" družstev (byli jsme studenti 12 škol, jedna škola byl jeden tým), vylosovali jsme si barvy a postupně se volali další a další a připojovali se. V každém týmu bylo pět členů. Dostali jsme další informace. Tato

dopolední hra byla soutěž mezi “školami” a spočívala v získání nejvíce drahokamů, které “učitelé” dávali do nádob (každé družstvo mělo svou). Soutěž měla 3 hry, jedna hra trvala něco kolem půl hodiny. Před první disciplínou jsme dostali mapu, ve které bylo plno označených míst, ale vždy dvě měly stejnou barvu a recept, ve kterém

byla máta, meduňka, šalvěj, ginga a vždy kolik listů máme sehnat. Měli jsme za úkol jít k prvnímu stanovišti a udělat úkol, většinou to bylo o štěstí (hod kostkami, hod mincí, hip hap hop teď a podobně). Pokud jsme prospěli na prvním stanovišti, tak jsme se přesunuli na druhé stejné barvy. Pokud jsme i tam uspěli, tak jsme dostali bylinku. Pokud ne, tak jsme se vrátili na předchozí stanoviště. Jeden z týmu byl u batohů a čekal na bylinky a další čtyři se rozdělili na dvojice, které mohly běhat nezávisle na sobě a v té dvojici se musel každý držet za jednu část provázku (tzv. běhací šňůrka). A museli jsme to stihnout do třiceti minut. Podle toho, jestli jsme to stihli, jestli jsme sehnali všechny bylinky a správně sestavili a pojmenovali recept, jsme dostali počet drahokamů.

Další disciplína spočívala v tom, že úplně každý vyplnil takový papír, kde bylo jméno, příjmení, přezdívka, oblíbená barva, číslo a jídlo, počet let ve skautech, počet sourozenců a počet táborů, na kterých jsme byli. A hra byla o vylosování si kartičky, naučit se ji a najít si člověka na ní, potom nás ten člověk vyzkoušel ze tří otázek a podle toho, na kolik jsme odpovíděli správně, jsme získali body. Úkolem bylo dostat co nejvíce bodů za každého a taky se nechat vyzkoušet co nejvíce různými lidmi.

A poslední disciplína byla taková, že bylo dlouhé “bludiště” (cestička) a každý tým dostal tenisák a tyčku. Úkolem bylo projet míčkem tak, že jsme se střídali v odpinkávání tyčkou, a bylo třeba urazit to za co nejkratší dobu tak, aby míček nevyjel z cestičky. Když se to už stalo, tak se přičetlo pár vteřin k výslednému času. Po tomto byla přestávka, aby

měli “učitelé čas spočítat body”. Ještě před vyhlášením nám “učitelé” prozradili,

že jsou dva týmy na prvním místě a že bude rozstřel. Upřímně jsem doufala, že můj tým to nebude. Byla jsem vyčerpaná. Vyhlášení se blížilo ke konci a po vyhlášení třetího místa jsem nebyla moc nadšená. Můj hnědý tým a oranžový tým jsme šli na rozstřel. Ten spočíval v tom, že jsme dostali balíček špejllí, izolepu, nůžky a kelímek. Z těchto věcí jsme měli vyrobit co nejvyšší věž, která udrží kelímek. Pravidla: stihnout to do pěti minut, zákaz přilepení kelímku k věži a věž k zemi. Mělo to být vyšší než soupeřovo a muselo to stát samo. Zbývalo posledních třicet sekund a náš tým si netroufal dál pokračovat. Stálo to. Čekali jsme, protože druhý tým měl ještě čas. Po zakřičení „konec“ to druhému týmu spadlo, a proto se můj tým umístil na PRVNÍM místě. Výhrou byl dobrý pocit, hrnek a krásný velký diplom. Po rozloučení jsme já, Kajda, Čivava a Vločka šly někam přečkat hodinu mezi hrou městem a Skaut má talent.

SKAUT MÁ TALENT

Hned po příchodu do kulturního domu jsme se spěchali převléknout. Po převléknutí do indiánských šatů jsme dostali zatím pouze základní informace. Především to, že půjdeme na zkoušku hned po našich nejmenších. Už v nás pomalu začínala narůstat tréma, nebo alespoň ve mně. Po zkoušení bylo mnoho času na občerstvení a psychické připravení na show. Ještě proběhlo pár zkoušek v šatně a potom jen čekání. Čekání, které nemělo konce. Koukali jsme se na zkoušky ostatních a byla tam trocha všeho, doslova. Začali se scházet diváci a dozvěděli jsme se další zajímavou informací. A to, že začínají naši nejmenší a poté jdou na pódium Bineshi singers, což jsme byli my starší.

Show začala a my jen čekali. Připadala jsem si, jako bych šla na popravu. Ale bylo to mnohem lepší, než jsem čekala, ale až po vkročení do záře reflektorů. Kiwiho krátký proslov byl nekonečný, teda alespoň pro nás. A hned poté jsme začali. Po první písničce strach z pokažení čehokoli neupadal, pořád se toho mohlo pokazit mnoho. Ale strach a tréma byla zbytečná. Sklidili jsme velký potlesk a milý komentář poroty. Po ostatních představeních (scénka Alchymisté, scénka Televize, skupina zpívajících a tancujících třech dívek...) nastoupili na scénu sólisti. Byly to tři dívky, mezi nimi byla i Kajda. A co bylo dále? Všichni jsme nastoupili na pódium a bylo před námi vyhlášení míst.

Nejdříve podle poroty a poté podle hodnocení diváků. Moc si nepamatuji, kdo byl na jakém místě, ale vím, že naši nejmenší s tanečním a hudebním představením Anděl se umístili na druhém/třetím místě společně s jednou skupinou. Měli vyhrát buď vstupenky do Pevnosti poznání v Olomouci nebo Technického muzea Brno. Vzhledem k tomu, že obě skupiny chtěli Pevnost

poznání, musel proběhnout těžký rozstřel v podobě kámen, nůžky, papír, teď a Pevnost poznání vyhráli naši nejmenší. Nejen, že mají talent, ale i štěstí! A na prvním místě, kdy hlasovali diváci, vyhráli Bineshi singers. Vyhráli jsme a naší cenou byly vstupenky do Vida science centrum. Takže jsme neodešli s prázdnou, ale s krásným umístěním obou skupin Šavanů! WASTE

Va. Surikata

5. PAINTBALL ARÉNA

2. ČERVNA 2018

Čekání na další, tentokrát už pátou šavanskou paintball arénu, trvalo rok a půl, ale když jsme se konečně přiblížili k přípravě kolbiště s překážkami (díky všem nejmenovaným, kteří uchystání arény obětovali páteční podvečer a sobotní brzké ráno) a ochrannými sítěmi a netrpělivému očekávání, kolik z nahlášených týmů vlastně skutečně nastoupí, bylo to

opět tady. Adrenalin. Každý, kdo k aréně někdy nastoupil a vzal ji trochu vážně, asi tuší, o čem mluvím. Samozřejmě si to jdeme všichni hlavně užít, ale také jde o dílčí výsledky, zvládnuté odvety, snahu zůstat co nejdéle ve hře a pomoci týmu, o celkové umístění....

Tentokrát průběh turnaje zajišťoval pan Hrbáček z Litovle a nám tak odpadla starost o zbraně a zajištění hladkého chodu turnaje. Nutno přiznat, že některé momenty turnaje byly z hlediska komunikace hráči-rozhodčí trochu zbytečně vyhrocené a na některé novinky v pravidlech (např. oblečená reflexní vesta místo ukořistěné vlajky) jsme si museli zvyknout, ale celkově proběhla aréna ve znamení férových soubojů a vzájemného respektu a nikdo neměl problém podřídit se konečné autoritě sudích.

Celý turnaj proběhl za perfektního počasí jako na objednávku, o přísun kalorií se postaral zvolský Sokol, o podávání osvěžujících nápojů Hospůdka Na Trávníku a o dobrou náladu a zdravou míru vzájemného soupeření všichni účastníci. A kdo to tedy tentokrát byl? Uvítali jsme jak tradiční účastníky v podobě šavanských

Psích vojáků, jejich záložního „juniorského“ týmu nebo domácích Zvolských taťků, tak i občasné bojovníky z řad šumperských T.O. Kamarádi (postavili hned dva týmy) nebo Hvězdy severu Brno, nebo také úplně nováčky z Delfínů Mohelnice. Celkový počet týmů se vyšplhal na sedm, bohužel nedorazil nahlášený Komárův tým reprezentující jeho firmu v Bludově. Snad příště?

Na celkové vítězství si tradičně brousily zuby hlavně týmy Psích vojáků a Zvolských taťků, třetí do party – Highlanders – tentokrát z časových důvodů do turnaje nezasáhl. Situace na špici byla dlouho vyrovnaná, vzájemné klání obou favoritů skončilo dělbou bodů, ale ztráty Psích vojáků v ostatních zápasech způsobené především v zápalu boje zapomenutým respektováním pravidla o důkladné obléknutí ukořistěné vesty nakonec vedly k vítězství domácího týmu Zvolští taťkové a na dělené 2.-3. místo se k Psím vojákům nakonec vyšvihli Kamarádi Šumperk. Byla to pro vítězné družstvo náplast na bolavou duši po dvou

předešlých propadacích a druhý zisk putovního poháru (po vítězství v 2. aréně) je rázem vyšvihl na pozici zatím nejúspěšnějšího týmu. Radost na stupních byla obrovská 😊 Vítězná sestava? Bývalý člen Šavanů Soptík, Dynův taťka Robin, dlouholetý šavanský pomocník Ondra „Standa“ Staněk, Honza Janíček, Dominik Straka a moje maličkost.

A jaká je budoucnost šavanských arén? Samozřejmě světlá a velká! Další aréna je v plánu na podzim tohoto roku a už teď se plní účastnická listina. Chcete-li se tedy podzimního klání účastnit, neváhejte kontaktovat náčelníka!

Sg. Ostříž

PŘEDTÁBOROVÉ BRIGÁDY

9., 16., 23. ČERVNA 2018

Stalo se za poslední roky pravidlem, že se červnové soboty nesou ve znamení předtáborových brigád. Výjimkou není ani rok letošní. A tak se účastníci mohli na první brigádě v Unkasově lese účastnit kácení a čištění týpiovek, o necelý týden později v pátek jsme si dali ve Zvoli sraz na rozebrání palet na stavební materiál a tento byl o den později odvezen do Štítů stejně jako předchystané týpiovky, na místě se zbudovala nová odpadovka/vsakovačka u kuchyně, vykopaly se nové díry na latriny, pospravila se konstrukce kuchyně, očistila se zhruba třetina týpiovek a započalo se se stavbou marodky, která bude zároveň náčelnickou pracovnou. Na tuto novinku se já osobně docela těším, přece jen nemáme často možnost vidět v praxi osmibokou podsadu postavenou do výše dospělého člověka. Luky ze Šumperka se svým tatškou se tohoto úkolu zhostili bez mrknutí oka a výsledek bude stát určitě za to!

Největší účast zaznamenala poslední brigáda, která se opět uskutečnila na samotném tábořišti a dala si za cíl dotáhnout vše k dokonalosti tak, aby bylo tábořiště plně nachystané na příjezd táborníků. Co vše se během ní stihlo? Díky Komárovi a Grizzlymu bylo dovezeno množství dalšího stavebního materiálu, dále byla připevněna plachta na kuchyni a jídelnu, zkompletované jídelní stoly a lavice, smontována kamna, která rovnou prošla zatěžkávací zkouškou,

postavena umývárka se sprchami a to včetně jejího odbahnění, zbudována náčelnická latrina, opravena latrina pro děvčata, dočištěny zbylé týpiovky, dokončena marodka a vedle ní zbudován ve stejném stylu i techničák a také byl vysečen přístup ke studánce, od níž bude svedena hadice ke kuchyni. Ve zbylém

čas se podařilo nadělat nějaké kolíky ke stanům, opravit podlaha v zásobáku u kuchyně, vyrobit něco podlážek na boty a bedny do týpí a v neposlední řadě byly natěženy tyče ku stavbě největšího devítimetrového týpí, které by během tábora mělo sloužit k večerním sezením. Hemžení na tábořišti připomínalo vzhledem k počtu účastníků mraveniště, ale účel byl zdárně splněn a k zahájení tábora už zbývá jediné – postavit a zabydlet všechna týpí. Tento úkol ale už čeká na

samotné účastníky tábora. Neboť jak všichni dávno víme, každý si lehne tak, jak si ustele 😊 Poslední předtáborová brigáda měla pak ještě dohru v Zábřeze resp. v Nemili, kam byla dovezena plachta na největší týpí, kterou je třeba ještě před táborem v rámci možností pospravit, aby nám dobře posloužila při našich večerních sedáčkách.

Co říci k brigádám závěrem? Rozhodně se sluší poděkovat všem zúčastněným. Bylo jich ohromné množství a na jejich vypsání bych spotřeboval mnoho řádků a obávám se, že bych i tak na některé z nich zapomněl. Vaše pomoc je neocenitelná! Díky vám všem a vaší práci, kterou jste odvedli ve svém volném čase, může první červencovou neděli tábor zostra odstartovat a táborníci ušetří spoustu času, který pak budou moci věnovat společné zábavě a hrám. I přes velkou vzdálenost neváhali přiložit ruku k dílu i naši letošní spolutáborníci Mohawkové z Příbrami, kteří si z poslední brigády udělali dokonce celovíkendovou záležitost! Tím více však zamrzí neúčast těch Šavanů, kteří, ač se budou tábora také účastnit, nepovažovali za nutné obětovat ze svého času ani hodinu a tak nějak v tichosti počítali s tím, že to za ně někdo jiný odpracuje. Pro mě osobně je tento postoj tím méně pochopitelný, že někteří z nich patří mezi dlouholeté členy kmene, kteří už nejdenní tábor zažili a tudíž ví, jaké kvantum práce je třeba každoročně před táborem samotným vykonat....

Tak na viděnou v prvním červencovém víkendu na tábořišti, milí soukmenovci!

Sg. Ostříž

STOUPÁNÍ NA HORU

Letošní tábor bude pro ty z vás, kteří se věnují plnění orlíč per, šancí sebrat další pomyslnou větvičku při své cestě na Horu. Podáme ruku především těm, kteří jsou s plněním OP teprve na začátku, a i oni budou mít jistě šanci dosáhnout na závěrečném táborovém sněmu na některou ze základních hodnot. Jako ochutnávku vám Kůra po čase opět nabízí materiál ke splnění základního orlího pera O-02 z plamene ochranářství. Zájemci naleznou podrobnější informace ke kmenovým rostlinám v knižní verzi zápisníku OP, ten ovšem nevlastní všichni. Kolik ze sedmi kmenových rostlin naleznete v okolí tábořiště?

O-02 Zná 7 posvátných kmenových rostlin.

JITROCEL KOPINATÝ:

Tato nízká rostlina se vyskytuje často na loukách, mezích, cestách. Kopinaté listy se souběžnými žilkami tvoří přizemní růžici, kvete od května do září. Je to lék bojovníků, má hojivé a utišující účinky, příkládáme jej na rány, čaj z jitrocelových listů uvolňuje hleny, užívá se při kašli nebo při zánětech trávicího ústrojí. Pokud dojde k píchnutí vosou či včelou použijeme vymačkanou šťávu.

JASAN ZTEPILÝ:

Listnatý strom /může být i keř/. V naší kmenové činnosti se používá především dřevo, které je bílé až nažloutlé. Je velmi odolné na tah, tlak a má nejlepší ohybové vlastnosti. Pro svoji ohebnost je vhodný na výrobu luků, lyží a saní. Našimi členy byl dřívě hojně využíván na výrobu dřevěných lakrosových holí. Odvar z listů má močopudné a projímavé účinky, užívá se při nemocech ledvin, revmatismu a dně.

PUPAVA BEZLODYŽNÁ:

Roste na suchých loukách, pastvinách, mezích. Jak již napovídá název, lodyha je výrazně zkrácená, listy tvoří přízemní růžici, kvete od června do září. Sbírá se kořen. Na podzim se vyrýpne a omyje, rozpůlí a ve stínu usuší. Používá se na zvýšení chuti k jídlu, podporuje činnost ledvin, je močopudný, užívá se při horečkách. Kořen je jedlý, pupava bývá zvaná „chléb lesa“. Před mnoha lety se pupava pěstovala ve všech kláštřech.

LILIE ZLATOHLAVÁ:

Jedna z mála planě rostoucích lilií, je chráněná (ohrožený druh). Dosahuje výšky 30 až 100 cm. Listy jsou kopinaté až vejčité uspořádané v přeslenu. Květy jsou nachově červené, okvětní lístky jsou zpětně ohnuté. Roste vzácně ve světlých hájích na území střední a východní až jihovýchodní Evropy a v mírném pásmu Asie. Lilie je symbolem čistoty a ušlechtilosti. Na starých mapách značila stylizovaná lilie sever. Skauti si lilií převzali do svého znaku /slibová lilie/.

JAVOR KLEN:

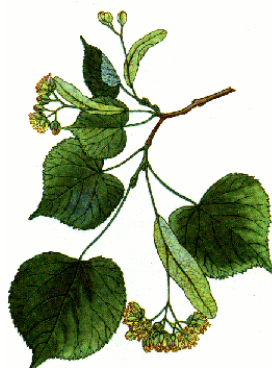
Javor klen je u nás poměrně hojný od nížin až po pahorkatiny. Jeho dřevo bylo využíváno u Irokézů na výrobu tradičních obydlí, tzv. dlouhých domů. Z jeho šťávy se vyvařoval cukr, javorový sirup je v kulinářství používán dodnes. Tehdy se stěhoval celý kmen do javorových hájů. Jeho dřevo je tvrdé a snadno se štípe na prkénka, je vhodný pro jemnou řezbářskou práci. Vyrábí se z něj třeba hudební nástroje. Barva dřeva je růžová a jeho výhřevnost je jen o něco vyšší než buk. Dále u nás můžeme běžně nalézt javor babyku, méně už javor mléč. V našem kmeni na javor odkazuje celoroční boj jednotlivců /Javorová nažka/ či družin /Javorový list/.

Přehled javorů

LÍPA SRDČITÁ:

Jedná se o náš národní strom, vyskytuje se hojně. Dřevo je bělavé a má hustou strukturu, dá se dobře opracovávat, protože je měkké a neštěpí se, dobře se ohýbá. Lýko se používalo na střevíce, rohože nebo na pytle na obilí. V našem kmeni si za každý rok aktivní činnosti mohou bojovníci přišít znak lipového listu na své roucho a na svém kmenovém kroji nosit odznak lipového listu. Z květů se dělá vynikající čaj, který se používá při horečkách, nachlazení a při nemocech trávicího traktu, je močopudný a potopudný. Lípa se dožívá vysokého věku.

BŘÍZA BĚLOKORÁ:

Je to velmi pěkný strom, pro Indiány měla jeho kůra velký význam. Stavěli si z ní kanoe, vlgvamy a dokonce ji používali i jako papír, dělali z ní i různé nádoby, košíky a jiné předměty. Z listů můžeme uvařit čaj (opět močopudný) a svařené listy se přikládá na revmatická místa, odvar z čerstvých listů poskytuje osvěžující koupele. Dřevo je měkké a má narůžovělou barvu. V činnosti ji používáme nejčastěji jako kůru při zapalování ohně. Březový lístek je také odznakem, který oceňuje práci pro druhé.

S pomocí zápisníku OP a BK č. 237 sepsal Ostříž

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

Vrcholné velení ŠAvanské TAJné ZPRAvodajské Služby jsme tentokrát požádali o otevření archívů a odtajnění přísně střežených fotografií z loňského letního tábora. Co zajímavého tehdy agenti zjistili?

Vrabčákovo lože. Možná si někteří pamatujete na úmorné vedro, které na začátku loňského července panovalo. Poté, co se Vrabčákovi během jedné noci odpařil celý obsah ešusu uchystaného vedle postele pro případ nenadálé noční žízně a jeho boty samy odkráčely zchladit své podrážky do blízkého potoka, rozhodl se jediný mužský zástupce rodu

Káňat postavit parnům čelem a strávit zbylé noci v korytě lesního potoka. Fotografie jej zachytila v brzkém ránu, kdy ještě slastně dřímал a užíval poslední čtvrt hodinu spánku před táborovým budíčkem. Letos už neponechal Vrabčák nic náhodě! Po vzoru pořadatelů biatlonových klání v Novém Městě na Moravě zbudoval ve Štítech před zimou obrovský podzemní zásobník, který pak v lednu až po okraj napěchoval sněhem. To bude teprve chladivé poleženíčko!

Hobitovy noční rejdy. Lámali jste si loni hlavu, kam se ztrácí vaše těžce nabyté zásoby dřeva? Nám bylo zase divné, proč se najednou Hobit hlásí dobrovolně na jím vždy tolik nenáviděné noční hlídky? Na obě otázky existovala jedna odpověď - Hobit pod rouškou noci „pracoval“ na doplnění topiva pro své týpí! Při jedné z jeho pokoutných výprav byl

lapka i s předmětem doličným zvěčněn ve chvíli, kdy sklapla dobře ukrytá fotopast! Ta však byla ukryta až tak dobře, že byla nalezena až při jedné z letošních táborových brigád. Okradení dřevorubci nechť se hlásí v redakci Březové kůry ku sepsání dodatečné hromadné žaloby!

- ŠATAZPRAS -

GALERIE SKAUTSKÝCH VŮDCŮ ZÁBŘEH

Vilém Mikula

Narodil se do rodiny Viléma Mikuly, obchodníka v Rovensku. Začátkem roku 1917 se rodina stěhuje do Zábřeha do domu v Nádražní ulici, hned vedle české tiskárny. To je Vilémově starší sestře Anně 5 let, Vilémovi 4 a mladšímu bratru Františkovi 3 roky. Nejmladší bratr Karel se už narodil v tomto domě v roce 1924. Do skautského oddílu vstupuje Vilém už jako vlče. Zachovala se jeho skautská legitimace z roku 1926. Po ukončení základní školy se začal učit na jircháře v Starém Městě pod Kralickým Sněžníkem. V roce 1930 mu zemřel otec a Vilém se musí začít starat o celou rodinu a převzít otcovu živnost.

Díky svým kamarádům z oddílu se stává velkým fandou do motorek a motocyklových závodů. V roce 1934 dokonce získává 3. místo v motocyklové soutěži „Ecce homo“ ve Šternberku. V roce 1935 se pouští do stavby domu v dnešní Žižkově ulici (Patkovo knihkupectví). Po založení 95. klubu oldskautů se stal zástupcem vedoucího tohoto klubu. Oženil se v roce 1944 s Emílií Krčovou. Má dva potomky dceru Ivanu a syna Tomáše. Po znárodnění v roce 1948 mu byla jeho živnost zkonfiskována a začleněna pod Sběrné suroviny, kde Vilém i nadále pracuje. Později se stal v Zábřehu zástupcem firmy Kara Trutnov. Ani v pozdějším věku ho neopustil zájem o motosport. Angažuje se v zábřežském autoklubu. Pracoval také jako dobrovolný hasič ve funkci řidiče požárního vozu. Jeho dvě děti Ivana a Tomáš se narodily v době, která skautingu nepřála.

Pro BK sepsal MIČKINIKWA, čerpáno z publikace Historie zábřežského skautingu

Z HISTORIE KŮRY....

...TÁBOR POSVÁTNÉHO OHNĚ

Hau kóla, bojovníci! Slyšíte to? Tamtam duní nad štíteckým tábořištěm a svolává všechny Šavany! Už je to dlouho, co jsem naposledy toto volání vyslyšel, ale dodnes na něj vzpomínám. Právě letní tábor byl vždy vyvrcholením celého roku a moc jsem se na něj těšil. Každý z nich byl něčím jiný, ale všechny stály za to. Za svoji činnost jsem jich zažil opravdu hodně, ale ten, který mi v paměti hodně utkvěl, se uskutečnil až na Valašsku blízko Valašských Klobouků. Možná to bylo i proto, že to byl můj první tábor z pozice rádce družiny, ale hlavně si vzpomínám na skvělou atmosféru, která mezi Šavany tenkrát panovala. Na táboře také planul věčný oheň, který byl zapálen při zahájení tábora a celý tábor neuhasl – a že to občas byla fuška ho udržet při životě. Tábor se uskutečnil v roce 2005 a trval celé tři týdny. V dnešním čísle Březové kůry vás vezmu na několik dní na Tábor posvátného ohně.

Středa 6. 7. 2005

Noc se propršela až do rána, takže se nekonalo ani hledání pašeráků, ani rozcvička. Zatažený den tedy začal tak nějak pozvolna. Po snídani se nekonalo

ani vztyčování státní vlajky a rovnou se zaměřilo do stanu vedení, kde se ujal slova Mlčím. Dopolední program se tedy skládal z různých her (například obviňování a obhajování lidí a zvířat se těšilo velké oblibě) prokládaných zpěvem s kytarou. Před obědem jsme si zahráli ještě klasiku – mafii. Navzdory počasí se dopoledne ve

stanu v teple ohně povedlo a o smích nebyla nouze, zkrátka nás déšť rozhodně nezlomil. Po obědě déšť pomalu ustával, takže program ve stanu už nepokračoval. Namísto toho bylo poněkud volnější odpoledne s nošením dřeva do stanu, protože zásoby topiva byly po noci a dopoledni dešti na dně. V průběhu odpoledne dorazil na tábor Běda, kterého přivezli rodiče po dovolené v Bulharsku. Následovala zase část organizovaného programu, kdy jsme na louce

pod vedením Tarzana zahráli pár her. Večerní program navazoval na včerejší úspěšnou Superstar, tentokrát se ale volil Missák tábora. Ve třech disciplínách (recitace, promenáda ve večerní róbě a tanec) jsme mohli sledovat vystoupení například odvážné školačky Frídy v podání Rendyho (WAOPEHO), tradičně materialisticky agresivní chování podnikatele Arnošta Dogy (Ječmen), radikálně pacifistické výkřiky Draka z Bhútánu, ale taky vynikající kostým mimozemšťana Lišáka. Jednoznačně největší úspěch měla disciplína tanec, ve které soutěžícím sekundoval figurant poroty Mlčím. John Travolta by nám záviděl a při obsazení slavné Pomády by se v dnešní době určitě s námi počítalo. V noci pak proběhla první ze dvou nočních her tohoto tábora, ve které šlo o nošení lístečků se svým jménem do nádoby do lesa, kde ale samozřejmě byli strážci, kteří odvážlivce chytali. Nejlepší v tomhle plížení byl Běďa. Nejlepšího tygra v lese hodil Ječmen, když prchal před Mauglím.

Úterý 12. 7. 2005

Letošní Velké Iksuyapi bylo zahájeno trochu netradičně. Ve 2.20 ráno jsem vzbudil první skupinu – Helča a Martin, která dostala vybavení, instrukce a vyrazila. Druhá skupina Drak a Běďa byla vzbuzena asi 3.10 a poslední Ječmen se

Sběřošem asi ve 3.50. O co šlo? Skupiny se měly dostat na nádraží v Horní Lidči do 7.30. V táboře si prohlédli mapu a dostali věci na Iksuyapi. Jediní, kdo to zvládli se ctí, byli Ječmen a Sběřoš. Ostatní nějak zamatkovali v Tichově a poslední etapu museli dojet autobusem, aby to vůbec stihli. K tomuto činu se přiznali až za Žilinou! Vedení výpravy (já a Tarzan) vyrazilo asi o půl páté do Klobouk na vlak. Díky mému „vedení“ nám vlak málem ujel. Ale všichni jsme se šťastně setkali a vyrazili na Slovensko. Bohužel se Iksuyapi nemohli účastnit další borci, kteří si nestihli vyřídit pas. Někteří se o to ani nepokusili (?). Prvním cílem byla Žilina.

Zde jsme si vyměnili naše koruny za tvrdou slovenskou měnu a vyrazili směr historické centrum. Tam kluky nejvíc zaujala cukrárna. Po jejich návratu jsem se zeptal, jestli je tam něco dobrého. Odpověděl mi světák Sběřatel cituji: „Jo, je tam dobrá obsluha.“ Tím měl na mysli tři dívky okolo dvaceti. Žilinu jsme opustili

před polednem, i díky hodnému stařečkovi, který tam převádí bojácné skauty přes ulici. Dokonce hned dvakrát jsme ho potkali, jak nebojácně vlezl do nejhustší dopravy i se svým starým kolem. Za Žilinou nás čekala zřícenina hradu Cibulník. Nebylo to však nějaké Brníčko – byla to skutečně velká zřícenina s několika úrovněmi, ochozy, téměř bludiště. Pod touto zříceninou jsme potkali nějaké turisty z New Yorku, jak anglickou konverzací zjistil Tarzan. Radost Draka neznala mezí. Raději jsme vyrazili vstříc Sulovským vrchům. Po cestě nás čekaly Rajecké Teplice, kde byl plánován nocleh. Značka se občas záhadně ztrácela a cesta dle mapy 3 hodiny nám trvala pět hodin, ale nakonec jsme dorazili. Bohužel koupaliště už mělo zavřeno. Někteří byli na pokraji fyzických sil, a tak jsme šli do řeky na osvěžení. Zde exhiboval Ječmen, který v plavkách v rozestavěné hale zpíval „Fajnl kamdau“ okolo jdoucím turistkám. Na večeri jsme zašli do restauračního zařízení, kde jsme ochutnali převážně guláš, Ječmen bramboráky. Spát jsme vyrazili do lesa, kde jsme našli perfektní plácek akorát pro nás. Během půl hodiny stály stany nebo přístřešky a po desáté jsme zalehli.

Čtvrtek 21. 7. 2005

Ráno ukulo vedení na členy překvapení v podobě zmizení z tábora ještě před budičkem. Někdy kolem půl osmé, kdy bylo Sběratelovi, Nětovi a Bédovi divné, že se nic neděje, vzbudili Draka a Ječmena, kteří se ujali v opuštěném táboře vedení. Kluci to zvládli nad očekávání, takže nejen, že byla snídaně, ale dokonce proběhl i nástup ke vztyčení státní vlajky a po něm bodování stanů. Při něm dokonce Ječmenův stan obdržel třetí zero a v průběhu dopoledne (stále ještě bez přítomnosti vedení) letěli jeho obyvatelé do potoka. Ječmen s Drakem nasadili program, který měli mít připravený, takže se nejdřív prováděly zajímavosti jako pád důvěry. Na objednávku

si kluci vzpomněli sice trochu pozdě, ale tu mezitím vyzvedl Mauglí s Míšou, takže je Drak překvapil právě když táhli věci k táboru. Zase se vrátil a trvalo víc než hodinu, než někdo z tábora zajel pro potraviny zanechané na půli cesty. Tím pádem se svačina opozdila. Po ní proběhlo cvičné iksuyapi, u něhož kázeň některých kluků trochu povadla a pak byla hra na nošení rostlin podle abecedy.

To už se ale vracelo vedení (přibližně v poledne), které mimo sledování tábora vyrobilo v lese spoustu týpiovek. Lehce opožděný oběd se službě Néta+Helča s Drakovou podporou povedl. Nutno říct, že kluci nečekanou situaci v táboře zvládli až na občasné uvolnění kázně některých, především v době jídla. Odpoledne proběhl pod vedením Mlčíma a OHIESY indiánský den. Nejdřív se hrál lakros, potom souboj u kůlu (muh-mohva) a také se pletly ozdoby do vlasů. Po večeri si Tarzan připravil něco jako minigolf, což bylo určitě zajímavé zpestření a také poslední možnost vydělat si nějaké peníze před večerní aukcí. Ta byla také posledním bodem programu tohoto dne, který se určitě povedl, protože si na večerní lelawatice vysloužil hodnocení 1,08! A to i přesto, že počasí dnes bylo chladné, na obloze se neustále honily mraky a slunce vysvitlo jen občas, i když prakticky vůbec nepršelo. Po včerejším úspěšném Rendyho pokusu vykonat vigilie se dnes večer vydal do lesa i Míša.

Pro BK vybral Sg. Drak

P.S. Přeji vám, Šavani, ať se tábor povede alespoň tak, jak se povedl nám v roce 2005. Snad se vám moje vzpomínání líbilo a budu se na Vás u článků těšit zase v září ☺

S modrou oblohou DRak.

S PÍSNÍ NA RTU

Květnový sněm byl díky našemu váženému hostu šamance WATOKNAPĚ plný písní při kytáře. Budeme rádi, když i nadále některé z našich akcí budou díky ní příjemně „ozvučené“, WATOKNAPA také pravděpodobně navštíví náš letní tábor a samosebou předpokládáme, že kytaru doma nezapomene ☺ Aby ji však naše zvukné hlasy mohly nadšeně podpořit, vyžádali jsme si od ní zaslání jedné z písní, které na sněmu zahrála. Do bohatého květnového čísla se její příspěvek už nevešel, splácíme tedy dluh v tomto červnovém výtisku a doufáme, že si nejen tuto píseň budeme moci zase společně zapět.

-red-

Sotva se narodíš

Hop Trop

C G7 C G7

1. [: Sotva se narodíš, už ti koně kovou, :]

F C G C

[: šavli ti chystají ocelovou, :]

G Ami Dmi G

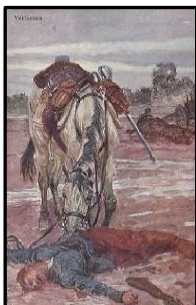
ocelovou, bez parády,

F C G7 C

[: co kmáni dostávají' u armády. :]

2. [: Sotva se narodíš, už si verbíř píše, :]
 [: že nejsi ze zámku, ale z chýše, :]
 ale z chýše pod horama,
 [: těžko se vyplácet šestákama. :]
3. [: Sotva se narodíš, už ti kulku lijou, :]
 [: kdo střelí dřív, toho nezabijou, :]
 nezabijou, a pak možná,
 [: jakej maj' mrzáci život, pozná. :]
4. [: Sotva se narodíš, už ti šijou kabát, :]
 [: kterej si volíkneš jednou-dvakrát, :]
 jednou-dvakrát, naposledy,
 [: zelený sukno je zkrvavený. :]

- D A7 D A7**
5. [: Kdejakej generál, kdejakej kaprál :]
 G D A D
 [: s flintama lidí by do pole hnal, :]
 A Hmi Emi A7
 do pole hnal proti sobě,
G D A7 D (Hmi)
 [: komu jsou metály platný v hrobě? :]

HRSTKA VTIPŮ

....dnes z říše pohádek....

No jo, princezna, ta aby neměla zase něco extra.

Přijde medvídek Pú do masny a říká: "Dobrý den. Máte slaninu?" Prodavač odvětlí: "Samozřejmě, že máme." Medvídek vytáhne samopal, všechny postřílí a řekne: "Tak to máte za prasátko!"

Turecký host v Tatrách praší z okna svého pokoje koberec. Okolo chaty žene bača své stádo oveček, zastaví se a říká: "Čo sa děje, Aladin, nestartuje, nestartuje?"

Jde Červená Karkulka lesem a potká vlka. Vlk jí povídá: "Ahoj krávo, kam jdeš?" Karkulka se posmutnělým hlasem zeptá: "Proč mi říkáš krávo? Podívej, mám červené botičky, červenou sukýnku, červenou vestičku." Vlk: "A košíček máš kde?" Karkulka se plácne do hlavy a vykřikne: "Já kráva...!"

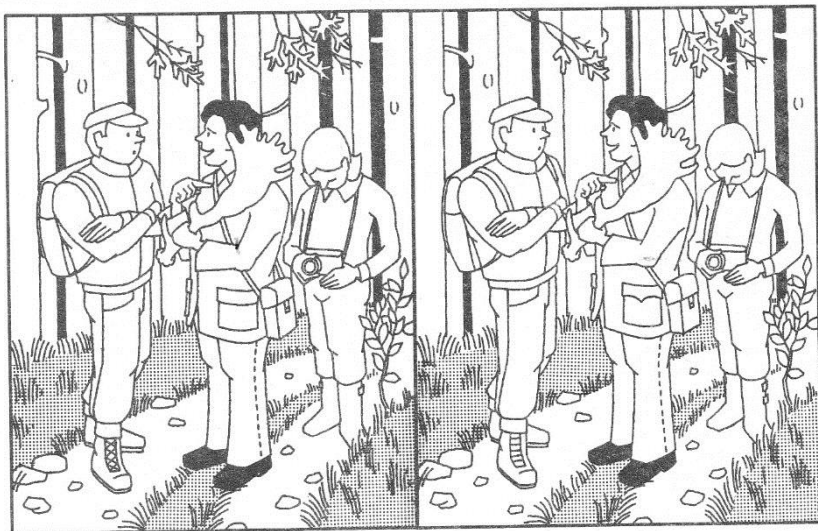
Veverka sedí na stromě a louská oříšky. Rozlouskne první a najde v něm stříbrné šaty. Rozlouskne druhý a ejhle - zlaté šaty. Rozlouskne třetí a pic kozu do vazu - diamantové šaty. Veverka se schoulí na své větvičce, rozpláče se a přemožena spravedlivým hněvem vzlyká: "Zima na krku a já snad kvůli té pohádce umřu hladý!"

Na dálničním mostě stojí dvě sudičky – zlá a dobrá. A protože se v království dlouho žádná ratolest nenarodila, tak z nudy hází kameny na dole projíždějící auta. Zlá sudička způsobila dvě dopravní nehody, ta hodná hned šest. A tak zase jednou dobro zvítězilo nad zlem....

Za sedmero horami, sedmero lesy, sedmero řekami a sedmero moři žil jednou jeden král. A ten chodil po zámku, hlavu v dlaních a zoufale vzlykal: „Bože, proč já to mám všude tak daleko!?”

Když jsem byl malý chlapec, četla mi babička pohádku O Popelce, až došla k větě: "A když vešla Popelka do sálu, princ od ní nemohl celý večer odtrhnout oči..." Zbytek dětství jsem přemýšlel, co tak hrozného Popelka princovi provedla, že se jí za to snažil odtrhnout oči....

NAJDI S ROZDÍLŮ

JAVOROVÁ NAŽKA KVĚTEN 2018

Bodování starších

1. místo	Ga. Sedmíkráska	319 bodů	Káňata
2. místo	Va. Lasička	272 bodů	Medvědi
3. místo	boj. Kecalka	200 bodů	Káňata
4. místo	Va. Surikata	185 bodů	Káňata
5. místo	boj. Vrabčák	163 bodů	Káňata
6. místo	boj. Liška	162 bodů	Medvědi
7. místo	boj. Sasanka	150 bodů	Káňata
8. místo	boj. Dela	148 bodů	
9. místo	hledač Korálka	135 bodů	Medvědi
10. místo	Ga. Čača	131 bodů	
11. místo	hledač IQ	130 bodů	Medvědi
12. místo	hledač Vločka	119 bodů	Káňata
13.-14. místo	boj. Koloušek	115 bodů	Káňata
13.-14. místo	hledač Čmelák	115 bodů	Medvědi
15. místo	Va. Veverka	62 bodů	Káňata
16. místo	hledač Anička	54 bodů	Medvědi
17. místo	hledač Čivava	44 bodů	Káňata
18. místo	boj. Kajda	18 bodů	Káňata

Bodování mladších

1. místo	hledač Větvička	134 bodů	Koníci
2. místo	hledač Mrkvička	126 bodů	Koníci
3. místo	hledač Luky	122 bodů	Hadi
4. místo	hledač Dyno	77 bodů	Hadi
5. místo	hledač Nelča	72 bodů	Koníci
6. místo	hledač David	53 bodů	Hadi
7. místo	hledač Maty	51 bodů	Hadi
8. místo	hledač Koukálek	35 bodů	Hadi

JAVOROVÝ LIST KVĚTEN 2018

Bodování rodů starších

1. místo	rod Medvěďů	144,7 b.
2. místo	rod Káňat	137,5 b.

Bodování rodů mladších

1. místo	rod Koníků	110,7 b.
2. místo	rod Hadů	67,6 b.

KVÍZ PRO DILNÉ ČTENÁŘE

Vážení čtenáři, jsme na konci. Toto byla poslední Kůra roku 2017 / 2018. Doufám, že se vám její obsah líbil, a nyní je jen na vás, zda sednete a v klidu si zkusíte svůj vlastní postřeh. Opět zde na vás čeká pět otázek testujících, zda Kůru opravdu s otevřenou myslí čtete, či zda vám pouze projde rukama při jejím založení do nejzazšího bodu police. Dnes tu máme ovšem malou změnu. Dnešní odpovědi vám mohou přinést pouze váš dobrý pocit, s přisunem prémiových bodů do javorové nažky nelze vzhledem k datu vydání časopisu a závěrcem červnového bodování počítat. Ale netoliko body živ je Šavan! Je přeci dobré občas udělat něco „jen tak“, zkrátka „pro dobrý pocit“. A pto ty, co se na tuto frekvenci přeladit nedokážou, mám dobrou zprávu – vydržte, prázdniny co nevidět skončí a 270. Březová kůra vám opět nabídne možnost odpovídat naostro za body 😊

- 1) Jaké bylo ústřední téma hry městem při akci Srdcem skaut?
- 2) Odkud pochází týpiovky, které se podařilo opatřit při první táborové brigádě?
- 3) Které z kmenových rostlin se dostalo pojmenování „chléb lesa“?
- 4) Jaký název nese zřícenina hradu situovaného „kousek za Žilinou“?
- 5) Jak se jmenuje kapela, jejíž protiválečně pojatý song nám zahrála na květnovém sněmu WATOKNAPA?

OBSAH 269. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(Sg. Ostříž)	str. 2
Drobky z činnosti kmene (Sa. MIČKINIKWA)	str. 3-4
Srdcem skaut (Va. Surikata)	str. 5-8
5. paintball aréna (Sg. Ostříž)	str. 9-10
Předtáborové brigády (Sg. Ostříž)	str. 11-12
Stoupání na horu (Sg. Ostříž)	str. 13-15
ŠATAZPRAS vyčenichal.... (Sg. Ostříž)	str. 16
Galerie skautských vůdců Zábřeh (Sa. MIČKINIKWA)	str. 17
Z historie Kúry....tábor posvátného ohně (Sg. Drak)	str. 18-21
S písní na rtu (OSg. WATOKNAPA)	str. 22-23
Hrstka vtipů (Sg. Ostříž)	str. 24
Najdi 5 rozdílů (Sa. MIČKINIKWA)	str. 25
Javorová nažka + javorový list (Sg. Eddie)	str. 26
Kvíz pro pilné čtenáře (Sg. Ostříž)	str. 27

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 603 414 859 (Ostříž)

Náčelník kmene: mickinikwa@seznam.cz, tel. 733 741 619 (MIČKINIKWA)

Webové stránky kmene: www.shawnee.cz

Kdo jsme?

Regionální společenství chlapců a děvčat od 5 do 99 let, které se hlásí k myšlenkám skautingu a woodcraftu a v rámci Midewiwinu ČR šíří junácký ekumenismus. Jsme oddíl-kmen, který si vybral své jméno podle severoamerických indiánů kmene Shawnee, česky tedy Šavani.

Naši činnost podporuje HNKZ Steel s.r.o., obec Zvole a město Zábřeh.

Toto číslo Březové kúry vyšlo dne 26.6.2018.